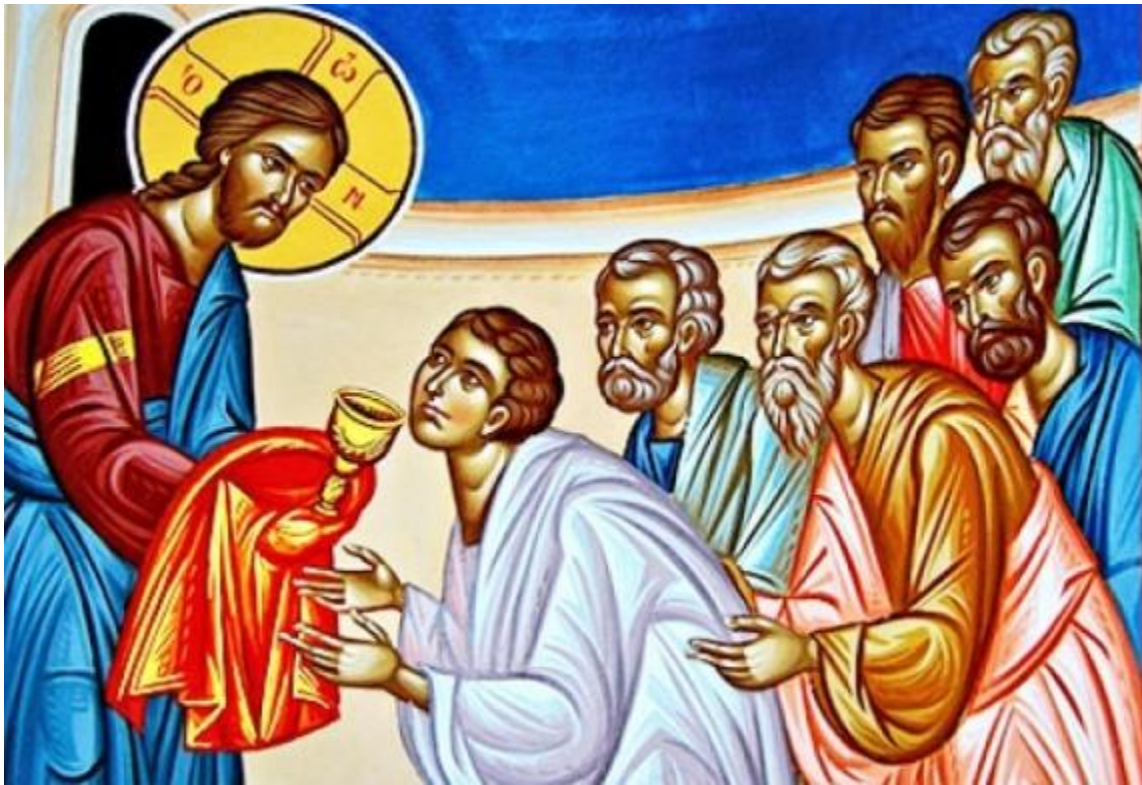

Ποιός ο σκοπός σου;
Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

**«Άφρον, ταύτη τη νυκτί την ψυχήν σου απαι-
τούσιν από σου· α δε ητοίμασας τίνι έσαι;»
(Λουκ. 12:21).**

Η δίψα για τη ζωή είναι ένας πόθος που φυτρώνει στου καθενός την ψυχή. Καθένας θέλει να νιώσει τον εαυτό του επιτυχημένο. Να ιδεί τα όνειρα και τις επιθυμίες του να πραγματοποιούνται. Από μικρός, με ανησυχία κάποτε, ερευνά τι θα ήταν αυτό που πιο πολύ θα τον ικανοποιούσε. Θέτει σκοπούς, πλάθει όνειρα. Αγωνίζεται να τα υλοποιήσει. Συγκεντρώνει τις δυνάμεις του όλες και παλεύει σκληρά και επίμονα να απολαύσει ό,τι του κινεί το ενδιαφέρον, ό,τι του μαγνητίζει την καρδιά. Επιστρατεύει τις ικανότητές του όλες, χρησιμοποιεί τα προσόντα του, εξαντλεί τις δυνατότητές του για να κερδίσει ό,τι έχει προορίσει για τον εαυτό του. Πόσο ευτυχής γίνεται τότε!

Αλλά ενώ είναι τόσο φυσιολογικό αυτό να ζητά κανένας, ενώ είναι έμφυτη μέσα στον άνθρωπο η ζωηρή επιθυμία για την ευτυχία, η ζωή μας είναι γεμάτη ναυάγια, συντριμμια, απογοητεύσεις και αποτυχίες. Γιατί άραγε; Ποιος δε θέλει το καλό του; Ποιος δεν επιδιώκει τη χαρά και την ευτυχία του;

Η αντίθεση εντούτοις ανάμεσα στους πόθους και το καθημερινό βίωμα είναι πραγματικότητα. Τραγική κάποτε πραγματικότητα, που οι συνέπειές της πικραίνουν τη ζωή μας. Τη ζυμώνουν με δάκρυα, με πόνο, με θλίψεις.

Γι' αυτό είναι απαραίτητο πρώτα απ' όλα να διαλέγουμε τους στόχους μας. Να έχουμε σκοπό συγκεκριμένο. Είναι μάλιστα παρατηρημένο πως όσο πιο υψηλοί είναι οι στόχοι μας, όσο πιο ευγενικοί και ιεροί οι σκοποί μας, τόσο πιο βαθιά και μόνιμη η ικανοποίησή μας. Όσο υλικότερες είναι οι επιδιώξεις μας, τόσο πιο πρόσκαιρες, επιφανειακές και ανούσιες οι χαρές μας.

Ανάγκη λοιπόν να θέσουμε ένα μεγάλο, ασάλευτο, δοκιμασμένο και πνευματικό στόχο ως προορισμό μας. Ένα σκοπό που προσεκτικά και επιμελημένα, προσγειωμένα, θα τον επιδιώκουμε. Είναι κάτι που μας αφορά και μας ενδιαφέρει απόλυτα αυτό. Και κάθε τόσο είναι απαραίτητο να ελέγχουμε την πορεία μας αν εξελίσσεται σωστά. Να εξετάζουμε τις πράξεις και ενέργειές μας αν είναι συντονισμένες στο μεγάλο σκοπό μας.

Γιατί είναι δυνατόν να έχουμε ιδανικά, να κυνηγούμε επιδιώξεις ανώτερες, ιερές, να μας φλογίζουν πόθοι ευγενικοί και, εντούτοις, να μας ελκύουν παράλληλα άλλες σκέψεις και άλλα, αντίθετα, υλιστικά ενδιαφέροντα. Η επαγρύπνηση και η αγωνιστική διάθεση μόνο μπορούν να βοηθήσουν να ανασυντάσσουμε κάθε τόσο τον εαυτό μας. Να αποβάλλουμε καθετί που εναντιώνεται στο πρόγραμμα και τα όνειρά μας.

Το ερώτημα που ο άγγελος απηύθυνε στον άφρονα πλούσιο θα ήταν σκόπιμο να το απευθύνει καθένας μας στον εαυτό του: «α δε ητοίμασας τίτι έσαι;». Αυτή ή εκείνη η ενέργειά σου για ποιον έγινε; Πού αποβλέπει;

Προς Θεού! Να μη δειχτούμε κι εμείς άφρονες, ασυλλόγιστοι, δουλεύοντας για υλιστικούς σκοπούς και για την απόκτηση αγαθών που φθείρονται και εξαφανίζονται.

Μπορεί, αγαπητέ μου, ν' αγαπάς τον εαυτό σου και να φροντίζεις για την καλοπέρασή του. Μη λησμονείς όμως πως κάτι πιο πέρα απ' αυτό πρέπει

να σ' ενδιαφέρει. Να είσαι πράγματι προσγειωμένος. Αξιολογώντας τα υλικά και τα πνευματικά. Επιδιώκοντας τα μόνιμα και αιώνια. Αποβλέποντας στην ύπαρξή σου την πνευματική και την ευτυχία σου την πραγματική.

Η ευτυχία των παιδιών τους. Να ένας σκοπός όμορφος, για τον οποίο πολλοί αναλίσκονται. Το ψωμί, η ευημερία, η αποκατάστασή τους. Λησμονούν μόνο, πέρα απ' αυτά, το ηθικό υπόβαθρο, τον ενάρετο χαρακτήρα που είναι απαραίτητος για τη ζωή. Φροντίζουν για την υλική προκοπή και εξασφάλισή τους, παραβλέποντας πως αν δημιουργούσαν ένα χαλύβδινο και ακέραιο, ηθικό χαρακτήρα, έναν τύπο αγωνιστικό, θα έφτανε. Αυτό και μόνο θα εξασφάλιζε τη ζωή τους πιο πολύ κι από μια περιουσία απέραντη. Η περιουσία εξανεμίζεται, όταν αυτός που την κληρονομεί δεν είναι ικανός να την κυβερνήσει σωστά.

Κι αν ακόμη αφιερώνεις ώρες, κόπους και χρήματα για το κοινό καλό, πρόσεξε! Οι επιμέρους ενέργειές σου πού αποβλέπουν; Στη δόξα του Χριστού και την ωφέλεια των άλλων; Ευλογία Θεού. Μήπως όμως αποζητάς με την ευσέβεια ή τη φιλανθρωπία να γίνεται λόγος για την προσφορά σου και έχεις απώτερο σκοπό την προβολή του εαυτού σου και τον έπαινο; Ξέφυγες από μια ανώτερη και ιερή επιδίωξη. Εργάζεσαι εγωιστικά για τον εαυτό σου και δε βοηθάς. Ενώ επιδιώκεις τα ουράνια, δουλεύεις για τη γη.

Αδερφέ μου. Οι μεγάλοι σκοποί στη ζωή επιτυγχάνονται με αδιάκοπο αγώνα. Με ξεκάθαρες και αγνές προσπάθειες. Με ολοκληρωτικό δόσιμο στην επιδίωξη των ιδανικών. Χωρίς υστεροβουλίες. Χωρίς δισταγμούς και παλινδρομήσεις.

Η επιτυχία μάς περιμένει, όταν επιδιώκουμε με ανιδιοτέλεια στόχους πνευματικούς. Όταν προσγειωμένοι επιζητούμε του Θεού τη δόξα. Των πνευματικών αγαθών και της αρετής την επικράτηση. Όταν ζώντας «υπό το πρίσμα της αιωνιότητας» δημιουργούμε αιώνιας αξίας και διάρκειας επιτεύγματα.

Η ζωή μας δεν περιορίζεται μόνο στα γήινα πλαίσια και στα υλικά. Αυτή είναι η αρχή. Απλώνεται στην αιωνιότητα, στο χώρο του πνεύματος. Είναι συνδυασμένη με του Θεού το άπειρο μεγαλείο και την αέναη ύπαρξη.

Ας μην το λησμονούμε αυτό. Τις επιδιώξεις, τους σκοπούς, τα όνειρα και τους πόθους μας σ' αυτή την πραγματικότητα πάνω να τα θεμελιώνουμε. Έτσι

θα λείψουν τα συντρίμια, τα ναυάγια. Η κοινωνία, το έθνος, η ανθρωπότητα θα βρει έτσι τα ηγετικά στοιχεία, τους δημιουργικούς ανθρώπους που τους στερείται. Θα ευτυχήσουν τα άτομα. Θα ευημερήσει το έθνος.

Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας, «Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Α΄.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>